

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

PALLOS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(44726/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. október 30.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Pallos kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*
A.B. BAKA,
G. BONELLO,
I. CABRAL BARRETO,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2007. október 9-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (44726/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Pallos Imre (a "kérelmező") 2004. november 10-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.
3. 2006. november 23-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1938-ban született és Budapesten él.
5. 1997. május 19-én a kérelmező volt élettársa tulajdonközösség megosztása iránti pert indított a kérelmező ellen. 1997. december 18. és 2001. június 12. között a Budai Központi Kerületi Bíróság számos tárgyalást tartott és szakvéleményt szerzett be.
6. 2002. október 10-i részítéletében a bíróság a felek lakástulajdonának $\frac{1}{4}$ részét a felperesnek ítélte. A kérelmező 2002. november 27-én kapta kézhez a határozatot.
7. 2002. december 13-án a kérelmező fellebbezést terjesztett elő, amelyet a bíróság elkésettség miatt 2003. január 6-án elutasított.

8. 2003. január 28-án a kérelmező fellebbezést és igazolási kérelmet terjesztett elő, amelyet a Fővárosi Bíróság elkészttség miatt 2003. március 18-án elutasított.

9. Ezt követően a kérelmező perújítási kérelmet terjesztett elő a jogerős részítélet ellen.

10. 2003. szeptember 10-én a bíróság a jogerős részítélet által nem érintett rész tárgyalását a perújítási eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

11. 2004. február 24-én a bíróság elutasította a perújítási kérelmet. 2004. augusztus 31-én a Fővárosi Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

12. 2005. május 10-én a Kerületi Bíróság folytatta az ügy részítélet által nem érintett részének tárgyalását. Ugyanezen a napon a felek egyezségeket kötöttek, s az egyezséget jóváhagyó végzés aznap jogerőre emelkedett.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

14. A Kormány vitatta a panaszt.

15. A figyelembe veendő időszak 1997. május 19-én kezdődött és 2005. május 10-én zárult le. Ilyen módon csaknem nyolc évig tartott. A Bíróság véleménye szerint azonban a 2003. szeptember 10. és 2005. május 10. közötti időszak – azaz egy év és nyolc hónapnyi késedelem –, amely alatt az eljárás a kérelmező sikertelen perújítási kérelme miatt felfüggesztésre került, nem róható az Állam terhére, így az eljárás teljes hosszába nem számítható bele. Ezért a releváns időszak hat év és négy hónap, amely időszak alatt egy bírósági szinten vizsgálták a kérelem érdemét.

A. Elfogadhatóság

16. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

18. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

19. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező az Egyezmény 6. és 13. Cikke, továbbá az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján az ügy kimenetelét is panaszolta.

21. A Bíróság észrevételezi, hogy a 2002. október 10-i részhatározat ellen benyújtott kérelmezői fellebbezést elkészttség miatt utasította el a bíróság. Továbbá, a részhatározat által nem érintett rész tekintetében a kérelmező egyezséget kötött, ezzel lemondott további eljárásjogi jogairól. Ilyen körülmények között a kérelmet a hazai jogorvoslatok kimerítésének hiánya, illetve amiatt, hogy a kérelmező már nem állíthatja magáról az Egyezmény 34. Cikke szerinti értelemben, hogy az Egyezmény megsértésének áldozata, el kell utasítani. Ebből következően a kérelemnek ezt a részét az Egyezmény 35. Cikkének 1., 3. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 5,5 millió forint¹ nem vagyoni kártérítést követelt.
24. A Kormány vitatta az igényt.
25. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett.
Méltányossági alapon 4800 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a panasz többi részét pedig elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 4800 (négyezer nyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

¹ 21634 euró

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 30-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető